

Tôi đã biết mình lầm đường lạc lối

(Tâm sự của một cán bộ Cộng sản tạm ẩn danh, vì e ngại đảng cướp Cộng sản hèn hạ làm khổ vợ con của tác giả.)

Tôi đã biết mình lầm đường lạc lối
Từ sau cái ngày "giải phóng" Miền
Nam
Một mùa xuân tang tóc năm bảy lăm
Đi giữa Sài Gòn, tôi nghe mình thăm
khóc.
Tôi khóc Miền Nam tự do vừa mất
Và khóc cho mình, chua xót đắng cay
Nửa đời người theo đảng đến hôm nay
Tưởng cứu nước đã trở thành tội ác.

Bởi tôi quá tin nghe theo lời bác
Rằng đảng ta ưu việt nhất hành tinh
Đường ta đi, chủ nghĩa Mac Lê nin
Là nhân phẩm, là lương tri thời đại.

Rằng tại Miền Nam, ngục quyền bách
hại
Dìm nhân dân dưới áp bức bạo tàn
Khắp nơi nơi cảnh đói rách cơ hàn
Đang rên siết kêu than cần giải phóng.

Tôi đã xung phong với bầu máu nóng
Đi cứu Miền Nam ruột thịt nghĩa tình
Chẳng quên mang theo ký gạo để
dành
Biểu người bà con trong này túng
thiếu.

Người dân Miền Nam thật là khó hiểu

Đọc lời tâm sự của một cán bộ Cộng sản ẩn danh, tôi thương cho anh vì bị Cộng sản lừa gạt. Cộng sản đã lừa gạt hàng triệu người, thì với quỷ Satan, sự phụ của Cộng sản, nó vẽ ra một số triết lý vô thần: cộng sản, luân hồi, tiến hóa, hiện sinh, tương đối, tự cứu, vô thường, chân không diệu hữu v.v.. và mớ ý cho một số người phổ biến, để lừa gạt hàng tỷ người qua bao thế hệ là điều không có gì ngạc nhiên.

Thiên Chúa là Ánh Sáng của thế gian. Những ai chối bỏ Thiên Chúa thì làm lủi trong tăm tối, đi đến cõi hư mất.

Nhà kang trang bỏ trống chẳng còn
ai
Phổ phần hoa hoang vắng tự bao giờ
Giải phóng đến sao người ta chạy trốn

Đến Sài Gòn, tưởng say men chiến
thắng
Nào ngờ đâu sụp đổ cả niềm tin
Khi điều ngoa dối trá hiện nguyên hình
Trước thành phố tự do và nhân bản.

Tôi tìm đến người bà con trong xóm
Nhà xinh xinh, đời sung túc tiện nghi
Kí gạo đem theo nay đã mốc xì
Tôi vội vã dấu vào trong túi xách.

Anh bà con tôi- một người công chức
Nét u buồn nhưng cũng cố làm vui
Đem tặng cho tôi một cái đồng hồ
Không người lái, Sei-ko, hai cửa sổ.

Rồi anh nói: "Ngày mai đi cải tạo
Cái đồng hồ tôi cũng chẳng cần chi
Xin tặng anh, mong nhận lấy đem về
Một chút tình người bà con Nam bộ."

Trên đường về, đất trời như sụp đổ
Tôi thấy mình tội lỗi với Miền Nam
Tôi thấy mình hổ thẹn với lương tâm
Tôi đã khóc, cho mình và đất nước ./.